

Rumunia i Słowacja przystąpiły do Paktu Trzech Mocarstw Stan oblężenia w Turcji europejskiej

Po przystąpieniu przed kilku dniami Węgier do Paktu Trzech Mocarstw, celem wzięcia udziału w nowym uporządkowaniu Europy, zainicjowanym przez mocarstwa osi, nastąpiło w sobotę podpisanie protokołu o przystąpieniu również i Rumunii do tego układu. Uroczysty akt podpisania odbył się w sali ambasadorów nowej kancelarii Rzeszy, gdzie zgromadzili się liczni przedstawiciele władz państwowych, partyjnych i armii, po czym w towarzystwie ministra Ribbentropa przybyli: szef państwa rumuńskiego, pełnomocnik rządu włoskiego w Berlinie ambasador włoskiego ministerstwa spraw zagranicznych Buti, ambasador japoński w Berlinie Kurusu, poseł węgierski w Berlinie Sztojaj oraz rumuński minister spraw zagranicznych, książe Sturdza. Minister spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentrop otwierając uroczysty akt państwowy, powitał rumuńskiego szefa państwa generała Antonescu w imieniu przedstawicieli Włoch i Japonii. Również minister powitał posła węgierskiego. Następnie odczytano protokół, który brzmi następująco:

Tekst protokołu

„Rządy Niemiec, Włoch i Japonii z jednej, a rząd Rumunii z drugiej strony stwierdzają przez swoich podpisanych pełnomocników co następuje:

Artykuł 1. Rumunia przystępuje do Paktu Trzech Mocarstw podpisanego pomiędzy Niemcami, Włochami i Japonią w dniu 27 września 1940 roku w Berlinie.

Artykuł 2. O ile wspólne komisje techniczne przewidziane w artykule 4 Paktu Trzech Mocarstw omawiać będą kwestie dotyczące interesów Rumunii, do obrad komisji będą zaproszeni również przedstawiciele Rumunii.

Artykuł 3. Do niniejszego protokołu dołącza się jako załącznik dosłowny tekst Paktu Trzech Mocarstw. Niniejszy protokół został wygotowany w językach niemieckim, włoskim, japońskim i rumuńskim, przy czym każdy tekst stanowi oryginał. Protokół wchodzi w życie w dniu podpisania“.

Po odczytaniu protokołu odbyło się uroczyste podpisanie. Po dokonaniu podpisania szef państwa rumuńskiego gen. Antonescu złożył oświadczenie rządowe w imieniu swego rządu, w którym oświadczył m. in.

„Jestem świadomy faktu, że dziś dokonaliśmy aktu państwowego, który posiada historyczne znaczenie nie tylko dla żyjących interesów i przyszłości narodu rumuńskiego, ale także dla Europy wyrosłej z ofiar dzisiejszej wojny. Akt ten stanowi nie tylko formalność dyplomatyczną, dokonywaną tak często w ostatnich dwóch dziesiątkach lat, ale jest to zasadniczy akt nowej orientacji państwa rumuńskiego, oraz szczerą i prawdziwą przyczynę narodu rumuńskiego dla odbudowy Europy i świata, jak również obrony dzisiejszej cywilizacji, która zostanie zagwarantowana zwycięstwem państw zjednoczonych w Pakcie Trzech Mocarstw. Przez pakt ten zostało stworzone skuteczne narzędzie służące dla odbudowy Europy i świata. Narodowo-socjalistyczne Niemcy, faszystowskie Włochy i cesarska Japonia, zwarty i niewzruszony blok, obejmujący ćwierć miliarda ludzi, podały sobie ręce

i zjednoczyły się celem urzeczywistnienia sprawiedliwego i lepszego porządku na świecie. Rumunia ożywiona pragnieniem udołkonania swoich własnych form życiowych, żywi niezłomne przekonanie, że jej przystąpienie do wielkiego dzieła odbudowy świata jest wyłącznie następstwem jej własnej woli odrodzenia, jednoczącej ruch legionowy w sposób organiczny i nierozdzielny z narodowym socjalizmem i faszyzmem. W ten sposób nasze dzisiejsze jawne i formalne przystąpienie do Paktu Trzech Mocarstw stanowi jedynie logiczne i naturalne następstwo tego zjednoczenia, które w istocie dokonało się już dawno“.

Uroczysty akt podpisania przystąpienia Rumunii do Paktu Trzech Mocarstw zakończył serdeczny uścisk dłoni, wymieniony pomiędzy ministrem spraw zagranicznych Rzeszy i przedstawicielami mocarstw sygnatarnych Włoch i Japonii a generałem Antonescu.

Szef państwa rumuńskiego generał Antonescu i rumuński minister spraw zagranicznych Sturdza byli podejmowani w sobotę po południu w małym kółku przez kanclerza Hitlera. Również zastępca wodza N.S.D.A.P. minister Rzeszy Rudolf Hess przyjął generała Antonescu. W przyjęciu wzięli udział przedstawiciele obu krajów, oraz kierownicy organizacji zagranicznych N.S.D.A.P.

Kanclerz Hitler w obecności ministra Ribbentropa przyjął w sobotę generała Antonescu na audiencji pożegnalnej, która miała przebieg bardzo serdeczny. Po południu gen. Antonescu odbył końcową rozmowę z ministrem von Ribbentropem.

W niedzielę przed południem w sali ambasadorów nowej kancelarii Rzeszy odbył się uroczysty akt podpisania przyjęcia Słowacji do Paktu Trzech Mocarstw. W tej samej sali, w której dzień przed tym szef państwa rumuńskiego generał Antonescu przystąpił wraz ze swym krajem do frontu mocarstw nowego porządku, dokonał premier i minister spraw zagranicznych Słowacji, prof. dr Tuka w ramach uroczystego aktu państwowego podpisania przystąpienia państwa słowackiego do Paktu Trzech Mocarstw. W ten sposób również Słowacja dała wyraz swej wiary w nowy i lepszy porządek świata, dla którego zrealizowania trzy najpotężniejsze państwa świata zjednoczyły się w zwarty i niezłomny blok.

W uroczystości udekorowanej Sali Ambasadorów zgromadzili się członkowie berlińskich przedstawicielstw mocarstw sygnatarnych Paktu Trzech Mocarstw, nadto przedstawiciele niemieckich władz rządowych, partyjnych i armii.

Tuż przed godziną 13-tą przybył minister spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentrop w towarzystwie premiera słowackiego dra Tuki, kierownika wydziału politycznego włoskiego ministerstwa spraw zagranicznych ambasadora Buti, ambasadora japońskiego w Berlinie Kurusu, posła węgierskiego Sztojaj'a i posła rumuńskiego Grecianu.

Zagajając akt państwowy, minister von Ribbentrop również w imieniu przedstawicieli Włoch i Japonii powitał premiera słowackiego, witając równocześnie posłów Węgier i Rumunii, jako krajów które pierwsze przystąpiły do Paktu Trzech Mocarstw.

Następnie odczytano protokół, który brzmi następująco:

„Rządy Niemiec, Włoch i Japonii z jednej oraz rząd Słowacji z drugiej strony stwierdzają przez swoich podpisanych pełnomocników, co następuje:

Artykuł 1. Słowacja przystępuje do Paktu Trzech Mocarstw podpisanego pomiędzy Niemcami, Włochami i Japonią w dniu 27 września 1940 roku w Berlinie.

Artykuł 2. O ile wspólne komisje techniczne przewidziane w artykule 4 Paktu Trzech Mocarstw omawiać będą kwestie dotyczące interesów Słowacji, do obrad komisji będą zaproszeni również przedstawiciele Słowacji.

Artykuł 3. Do niniejszego protokołu dołącza się załącznik dosłowny tekst Paktu Trzech Mocarstw. Niniejszy protokół został wygotowany w językach niemieckim, włoskim, japońskim i słowackim, przy czym każdy tekst stanowi oryginał. Protokół wchodzi w życie w dniu podpisania.

Po przeczytaniu protokołu i podpisania go, Słowacja została formalnie przyjęta do Paktu Trzech Mocarstw.

Po podpisaniu protokołu, premier profesor dr Tuka złożył w imieniu rządu słowackiego następujące oświadczenie:

„Dzisiejszy akt posiada dla nas Słowaków wielkie, historyczne znaczenie. Zostaliśmy formalnie przyjęci do koła tych wielkich narodów, które zjednoczyły się w Pakcie Trzech Mocarstw. Te wielkie mocarstwa wytyczyły sobie jako cel utworzenie nowego, lepszego porządku, unikanie rozszerzenia wojny i stworzenie sprawiedliwego, a tym samym trwałego pokoju, mającego zagwarantować wszystkim narodom ich prawa na własnym obszarze życiowym.

Szczególnie my Słowacy, umiemy ocenić te wzniosłe cele, ponieważ oddawna prowadziliśmy zaciętą walkę o prawo do życia naszego narodu i uznanie go, jako równouprawnionego członka w społeczeństwie narodów.

W tej ciężkiej walce znaleźliśmy wielkiego przyjaciela w osobie Kanclerza Hitlera, którego pełne zrozumienie i energia czynu dopomogła do naszego ostatecznego zwycięstwa. Naród słowacki miał sposobność udowodnienia czynem, iż podziela podstawowe zasady Paktu Trzech Mocarstw, stając przed rokiem z bronią w jednym szeregu z żołnierzami niemieckimi. W ten sposób naród słowacki podpisał już krwią swoich synów solidarność z podstawowymi ideami tego paktu. Właściwie przez akt podpisania paktu potwierdzam go dziś tylko dodatkowo. Naród słowacki objawił swą decyzję współpracy w urzeczywistnieniu nowego porządku także w ten sposób, że jako jeden z pierwszych przystąpił do przebudowy swojego ustroju państwowego i społecznego na zasadach narodowo-socjalistycznych. To co dziś zostało dokumentarnie stwierdzone, stanowi przedmiot moich wieloletnich marzeń w celu więziennej i w imię tego nasi najlepsi obywatelowie poświęcali swą pracę, a nasi żołnierze i gwardziści przelewali swą krew,

(Dalszy ciąg na stronie 4)

Ataki powietrzne na Londyn, Anglię środkową i południową trwają nadal

Naczelną komenda armii niemieckiej komunikuje: W nocy z 20 na 21 listopada dokonywało niemieckie lotnictwo skutecznych odwetowych ataków na Londyn, Birmingham, oraz na zakłady przemysłu zbrojeniowego Anglii środkowej, tudzież na urządzenia portowe i zakłady przemysłu zaopatrzeniowego w Anglii południowej. Skutkiem tych ataków wynikły liczne pożary. W ciągu dnia 21 listopada w związku ze zbrojnymi lotami wywiadowczymi, obrzucono bombami Londyn i inne ważne obiekty wojskowe na terenie Anglii południowej i południowo-wschodniej. Celnymi pociskami zostały uszkodzone obiekty kolejowe i gmachy fabryczne. Kontynuowano zakładanie min przed portami brytyjskimi. W nocy z 21 na 22 listopada nie nadleciały nieprzyjacielskie samoloty nad teren Rzeszy. Dwa samoloty niemieckie zagięły.

Włoski komunikat wojenny

Włoski komunikat wojenny z piątku brzmi: Nasze oddziały odwodowe składające się z 2 dywizyj, które z rozpoczęciem działań wojennych zajęły pozycje na granicy grecko-albańskiej pod Corizzą prowadząc akcję defensywną, po wieludniowej walce wycofały się do linii obronnych położonych na zachód od wspomnianej miejscowości, przy czym miasto to zostało ewakuowane. Straty naszych wojsk są poważne, również poważne przypuszczalnie o wiele cięższe są straty nieprzyjacielskie. Na nowej linii obronnej skoncentrowane będą nasze nowe posiłki. Mimo niezwykle trudnych warunków atmosferycznych nasze lotnictwo współdziałało z wojskami lądowymi, bombardując kilka nieprzyjacielskich obiektów. Na terenie Afryki północnej nasze eskadry lotnicze bombardowały linię kolejową i nieprzyjacielskie pozycje w Marsa Matruk. Jak wynika z przeprowadzonych wywiadów, w czasie akcji w dniu 19 listopada zniszczono około 10 nieprzyjacielskich wozów pancernych, w czym 4 typu średniego i uszkodzono około 20 samochodów ciężarowych. Poważne są straty zadane nieprzyjacielowi. Naloty lotnictwa nieprzyjacielskiego miały miejsce na miejscowości Sollum, Bardia, Tobruk, i Benghasi, przy czym wyrządzone szkody materialne były nieznaczne. Nieprzyjacielskie samoloty ostrzeliwały strefę na wschód od Sidi Barani i nasze pozycje w Uadi i Maktilla, jednak nie spowodowały żadnych ofiar ani strat. Operujące nad terenem morza Egejskiego nieprzyjacielskie samoloty zrzuciły bomby na wyspę Leros, nie bacząc na obiekty przy czym większość tych pocisków spadła do morza, nie wyrządzając ani szkód ani też nie powodując ofiar. Nasze samoloty bombardowały lotnisko Roseires na terenie Afryki wschodniej, gdzie wskutek tego wybuchł pożar. W toku akcji naszego lotnictwa na port Aden, o czym zakomunikowano w czwartkowym komunikacie wojennym, pociski trafiły jeden parowiec oraz obiekty portu lotniczego. Nieprzyjacielskie samoloty bombardowały Assab, gdzie nie zanotowano żadnych ofiar, jednakże poważnemu uszkodzeniu uległa pewna wieś zamieszkała przez ludność tubylczą. Na terenie Massaua, Decamere i Asmara nie zanotowano żadnych ofiar ani też nie wyrządzono szkód, natomiast w Hargeisa zginęła 1 osoba a 5 osób odniosło obrażenia, zaś w Asosa, na południowo-wschód od Kurmuk, zanotowano 8 rannych wśród Włochów i krajowców.

Szef państwa rumuńskiego generał Antonescu w Berlinie

W piątek przed południem przybyli na dworzec anhalcki w Berlinie szef państwa rumuńskiego generał Antonescu i rumuński minister spraw zagranicznych książę Sturdza, którzy na zaproszenie rządu niemieckiego zabawią kilka dni w Niemczech. W ściślejszym otoczeniu gen. Antonescu i ministra księcia Sturdzy znajdują się minister gospodarstwa Cancicor, minister pracy Jasiński, sekretarz stanu propagandy Constant, sekretarz stanu w ministerstwie finansów Papanace, rektor uniwersytetu w Bukareszcie prof. Panaitescu i inni. Na peronie powitał serdecznie szefa państwa rumuńskiego i rumuńskiego ministra spraw zagranicznych niemiecki minister spraw zagranicznych von Ribbentrop w towarzystwie ge-

nerała marszałka polnego Keitla tudzież szefa frontu pracy dra Leya oraz innych czołowych przedstawicieli władz państwowych, partii i armii, którzy zjawili się na dworcu.

Gen. Antonescu złożył hołd poległym w wojnie światowej

Wkrótce po przybyciu do stolicy Niemiec udał się szef państwa rumuńskiego generał Antonescu pod pomnik ku czci poległych żołnierzy przy alei pod Lipami (Unter den Linden), gdzie złożył wieniec z liści laurowych oraz z szarfami o barwach rumuńskich (niebiesko-żółto-czerwonej) i napisem: „Niemieckim bohaterom — szef państwa rumuńskiego“. Podniesieniem prawicy oddał generał Antonescu swą cześć poległym i przez chwilę wytrwał w milczeniu przed pomnikiem poległych.

Generał Antonescu u kanclerza Hitlera

W piątek po południu przyjął kanclerz Hitler w nowym gmachu kanclerskim w obecności ministra spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentropa, szefa państwa rumuńskiego gen. Antonescu, z którym odbył dłuższą rozmowę w duchu serdecznego porozumienia łączącego obydwu państwa. Następnie gen. Antonescu przedstawił kanclerzowi Hitlerowi księcia Strudzę, ministra spraw zagranicznych Rumunii.

Hr. Grandi z wizytą u zastępcy Kanclerza Hitlera

Zastępca kanclerza Hitlera minister Rzeszy Rudolf Hess przyjął w ubiegły piątek w brnatnym domu w Monachium hr. Grandiego, włoskiego ministra sprawiedliwości i prezesa izby korporacji faszystowskiej, z którym odbył dłuższą rozmowę. W czasie wymiany zdań obecny był również minister i generalny gubernator dr Frank, prezes akademii prawa niemieckiego.

Premier Słowacji przybywa do Berlina

Słowacki premier i minister spraw zagranicznych prof. dr. Tuka udaje się na zaproszenie rządu Rzeszy w krótkim czasie z wizytą do Berlina.

Mołotow nie znalazł czasu na rozmowę z angielskim ambasadorem

Ambasador angielski w Moskwie sir Stafford Cripps odwiedził ponownie pierwszego wicekomisarza spraw zagranicznych Wyszyńskiego, z którym odbył godzinną konferencję. O szczegółach tej rozmowy dotychczas brak bliższych danych. W sprawie angielskiej aktywności dyplomatycznej należy podkreślić fakt, że ambasadorowi Crippsowi nie powiodło się przedstawić swe projekty bezpośrednio Mołotowowi. Nie mniej zdaje się wynikać z łamów prasy sowieckiej, jakoby zamierzenia angielskie mogły liczyć na powodzenie. W Moskwie spodziewany jest przyjazd słowackiej delegacji handlowej, zaś w dniach najbliższych przybyć ma czteroosobowa delegacja gospodarcza Rumunii z podsekretarzem stanu w ministerstwie rolnictwa Romijanem na czele. Z uwagi na fakt, iż w chwili obecnej bawi w Moskwie również delegacja gospodarcza Rzeszy, sowieckie władze handlu zagranicznego liczą się z poważnymi pracami na szereg najb. i. sz. tygodni.

Największe niebezpieczeństwo, jakie kiedykolwiek zagrażało Anglii

Sprawozdawca wojenny „New York Times“ Baldwin omawia sytuację Anglii, przy czym stwierdza, że przy końcu wojny światowej Anglia oprócz swej własnej floty miała do pomocy flotę amerykańską, francuską, włoską i japońską. Pomimo tego dopiero przy końcu wojny zdołała zapewnić sobie panowanie na morzu. Jeżeli uwzględni się zdobycze niemieckie, to stanie się jasnym, że walka na morzu będzie bardzo gwałtowna a rezultat jej niepewny. Niebezpieczeństwo z tej strony jest największym, jakie kiedykolwiek zagrażało Anglii.

Anglia potrzebuje pilotów

Po podwyższeniu przez brytyjskie ministerstwo lotnictwa z początkiem września 1940 roku maksymalnej granicy wieku dla pilotów z 28 na 38 lat ze względu na silne straty personalne królewskiej floty powietrznej, obecnie brytyjski minister lotnictwa zwrócił się ponownie z usilnym apelem w drodze radiowej do młodzieży brytyjskiej. Wszyscy Anglicy pomiędzy 18—26 rokiem życia, którzy dotychczas nie zostali jeszcze powołani do służby wojskowej, a przy pierwszym przeglądzie zostali uznanych za niezdolnych do służby w lotnictwie powinni zgłosić się do wyszkolenia na pilotów w brytyjskim lotnictwie marynarki. W kołach ludności brytyjskiej ten niezwykle krok angielskiego ministerstwa lotnictwa wywołał żywą dyskusję. Po ostatnich wielkich atakach lotnictwa niemieckiego na Coventry i Birmingham wyraża się obawę, że lotnictwo brytyjskie wobec silnego zdziatkowania stanu personalnego nie jest w możności zapewnienia bezpieczeństwa strefy powietrznej nad Anglią.

Francja bacznie śledzi

Francuskie dzienniki wykazują żywe zainteresowanie dyplomatyczną i wojskową aktywnością mocarstw osi. Niemal cała prasa wypowiada się za koncepcją wspólnoty europejskiej przy równoczesnym wykluczeniu Wielkiej Brytanii, którą należy postawić w obliczu faktów dokonanych.

Zarząd portu w Tallinie przejął władze państwowe

Na skutek zarządzenia Komisariatu ludowego dla spraw żeglugi ZSSR utworzono w Tallinie komisariat żeglugi, którego kierownictwo powierzono A. Hansenowi. Zadaniem nowo utworzonego komisariatu jest przejęcie wszystkich statków państwowych należących do byłego państwa estońskiego i stanowiących własność prywatnych przedsiębiorstw armatorskich. W związku z tym komisariat przejmie wszelkie urządzenia portowe, stocznie okrętów i statków oraz okrętowe warsztaty reperacyjne oraz cały aparat b. estońskich towarzystw żeglugowych łącznie z ich archiwami. Estońskie statki znajdujące się w chwili obecnej w zarządach linii na wybrzeżu murmańskim, na Północy, na morzu Czarnym i na Dalekim Wschodzie powierzone będą zarządowi odnośnych dróg komunikacji morskiej do czasu, dopóki nie będą mogły być z powrotem oddane pod zarząd dróg komunikacji morskiej w Tallinie. Narazie utrzymane będą dawne stawki taryfowe dla przewozu towarów jak i w ruchu pasażerskim, po czym sprawa ta ulegnie regulacji.

SZKŁO I PORCELANA

MEBLE
GIĘTE

NACZYNNIA KUCHENNE

poleca po cenach konkurencyjnych:

Towarzystwo Handlowe „Jędrzejów“

Właściciel St. Lipka Jędrzejów, 11 Listopada 127

Dyplomacja angielska poniosła stuprocentową klęskę

Dziennik „Jomiuri Szimbun“ analizując nadzwyczajną aktywność dyplomatyczną osi stwierdza, że żelazny pierścień dokoła Wielkiej Brytanii zacieśnia się coraz bardziej i skuteczniej. Niech Europa pozwoli sobie powiedzieć, że dyplomacja angielska poniosła stuprocentową klęskę. Tymczasem jednak równocześnie zapadło rozstrzygnięcie w sprawie losów Hiszpanii, Afryki i Ameryki. Nawet jeżeli Anglia wówczas wycofała się na swoje ostatnie bastiony w Kanadzie, Australii i Indiach, to tok wypadków i międzynarodowe konflikty raz rozpętane nie zatrzymają się i wtedy w swym pochodzie.

Wielka droga przez Pamir oddana do użytku

Wielka droga przez Pamir budowana na specjalne zarządzenie rady komisarzy ludowych Związku Sowieckiego i centralnego komitetu partii komunistycznej jest już według doniesień z Taszkontu w głównych zarysach gotowa. Nowa ta górską szosa łączy Stalinabad, stolicę związkowej republiki Tadżykistanu ze stolicą autonomicznego terenu górzystego Badaczanu. Chorob, leżąca bezpośrednio nad granicą Afganistanu i posiada przede wszystkim wybitne znaczenie strategiczne. Mało dotychczas zbadany teren górzystego Badaczanu stanowi kluczową pozycję dla dróg do Sinkiang, Indji i Afganistanu. Ciężka ta budowa, przy której pracowało 22 tys. robotników, ochotników z gospodarstw kolektywnych środkowej Azji, została wykonana w niecałych sześciu miesiącach. Jak wynika z ostatnich doniesień, nową tę górską szosę oddano do użytku przed ostatecznym wykończeniem z pewnych powodów, których oficjalnie nie podano do wiadomości. Dzięki zmobilizowaniu większej ilości nowych sił roboczych, budowa tej drogi ma obecnie zostać wykończona w najkrótszym czasie.

W Sowietach produkuje się skórę syntetyczną

Współpracownicy centralnego instytutu naukowo-badawczego przemysłu sztucznych skór w Sowietach, Pawłowicz i Schmerling stworzyli nowy typ sztucznej skóry nazwanej „Winilit“. Doświadczenia wykazały, że ten wynalazek skóry zastępczej wytrzymał wszelkie próby pod względem nieprzemakalności i nierozpuszczalności oraz próby ogniowe i barwnikowe. Głównym artykułem, używanym przy produkcji nowej skóry syntetycznej jest „chlorviniliter“. Istnieje projekt doprowadzenia w roku 1942 produkcji „Winilitu“ do 500.000 m² rocznie.

Krótkie wiadomości

W nowym gmachu kanclerskim przyjął kanclerz Hitler nowomianowanego posła królestwa Rumunii Constantina Groiano, który złożył mu swoje papiery uwierzytelniające. Równocześnie przyjął kanclerz Hitler królewsko-rumuńskiego posła i ministra pełnomocnego Valera Popa.

W piątek przed południem minister spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentrop przyjął szefa państwa rumuńskiego generała Antonescu, oraz towarzyszącego mu w podróży ministra spraw zagranicznych Strudzę, z którymi odbył konferencję.

W Londynie żywione są obawy, że w związku z wzięciem do niewoli wicemarszałka lotnictwa brytyjskiego Boyd Aver Tudora dostały się w ręce Włochów ważne dokumenty, które on miał przy sobie.

Amerykańska agencja prasowa Associated Press odnosi wrażenie, że rząd Stanów Zjednoczonych podejmie stosunki dyplomatyczne z Francją. Na następcę ambasadora Bullita wymieniany jest b. marszałek Pershing, dowódca wojsk Stanów Zjednoczonych na froncie francuskim w roku 1918.

Fińska komisja graniczna ustaliła w toku ostatnich rozmów ostateczną granicę między Finlandią a Związkiem Sowieckim.

Według doniesień ze źródeł hiszpańskich miały przelecieć nad Gibraltarem nieznanne samoloty, które obrzuciły bombami jeden z angielskich statków wojennych.

Według pogłosek generał Franco miał odbyć spotkanie z szefem rządu portugalskiego Oliviera Salazarem. Spotkanie miało odbyć się na granicy hiszpańsko-portugalskiej. Potwierdzenia tych wiadomości nie udało się dotychczas uzyskać.

Norweski okręt motorowy „Mingaland“ o pojemności 2.733 ton unoszony jest falami w uszkodzonym stanie na Atlantyku północnym. Statek ten kursował pod kontrolą angielską.

Według publikacji Izby Handlowej w Nowym Jorku w stosunku do okresu przedwojennego podwoiła się wartość towarów eksportowych wywożonych z portu nowojorskiego.

Ojciec święty przyjął na ostatniej audiencji, jaka się odbyła w Watykanie 400 nowożeńskich par małżeńskich.

W ciągu zimy utrzymana będzie komunikacja w fińskim porcie Petsamo. Szosa łącząca Petsamo i Sovaniemi (530 km) będzie w porze zimowej uprzątną ze śniegu i zdana do komunikacji.

Liczba bezrobotnych w Norwegii południowej notowana w ciągu ubiegłej zimy wynosiła 130.000 osób. Obecnie liczba bezrobotnych spadła w miesiącu listopadzie br. do 40.000 osób. Należy spodziewać się, iż niebawem nastąpi dalsza poprawa w stanie zatrudnienia bezrobotnych dzięki wprowadzeniu służby pracy. Na wiosnę 1941 r. zaciągnie się 18.000 Norwegów do obowiązkowej pracy.

Jak informują czynniki rządowe w Moskwie, ukończono budowę autostrady na 230 kilometrów liczącym odcinku Górki-Murom, która połączy dwa najważniejsze ośrodki przemysłu sowieckiego. — W ubiegłą środę przejęła państwowa komisja badawcza nową wielką autostradę między Jarosławiem i Rybińskiem.

W wyniku rokowań przemysłowców hiszpańskich ze Śląskiem T. A. Sztucznej Bawełny w Hirschberg zawarto układ w sprawie wybudowania przez towarzystwo niemieckie fabryki sztucznej bawełny w Hiszpanii. Odnośnie hiszpańskie towarzystwo już zostało utworzone. Do Rady zarządzającej wszedł również członek Rady Śląskiego T. A. Sztucznej Bawełny. Fabryka hiszpańska będzie zbudowana w Miranda.

Londyński korespondent „PM“ pisze, że komendant londyńskiej straży ogniowej opowiadał mu, iż w Londynie było 20.000 większych pożarów. W tym samym czasie 2000 strażaków zostało zabitych lub odniosło rany.

W ciągu pierwszych 9 miesięcy 1940 r. przywóz towarów z Niemiec do Jugosławii zwiększył się do sumy 2,24 miliardów dynarów w porównaniu z 1,65 miliardem dynarów w tym samym okresie z. r. Wartość przywozu zwiększyła się więc w 40 proc. Równocześnie wzrósł wywóz z Jugosławii do Niemiec z 1,03 miliardów dynarów na 1,83 miliardów dynarów. Wzrost wynosi więc 80 proc.

W uroczystościach ku czci św. Patryka, patrona katolickiej Irlandii wzięło udział przeszło 40 tys. osób.

W Killarney odbyły się uroczystości 600-letniego jubileuszu zakonu OO. Franciszkanów, założonego w r. 1240. Zakon ten po wypędzeniu go dekretem królewskim z Irlandii był zakazany tam aż do roku 1860.

„Nowy Czas“ — Jędrzejów

Drukarnia — Introligatornia

KSIĘGARNIA

Rynek 1 (narożnik Pińczowskiej)

MATERIAŁY PIŚMIENNE — PRZYBORY I KSIĄŻKI
SZKOLNE — KSIĘGI HANDLOWE — ALBUMY ITP.

Rok temu...

Przebieg kampanii w Polsce w oświetleniu sprawozdania Niemieckiej Kwatery Głównej

Naczelna Komenda Armii Niemieckiej opublikowała 23 września 1939 r. ogólne sprawozdanie o przebiegu kampanii w Polsce, zamieszczone poniżej. Danych polskich do uzupełnienia tego obrazu, niestety brak.

Kampania w Polsce jest zakończona. W łańcuchu związanych z sobą bitew z nieprzyjacielem, z których największą i rozstrzygającą była bitwa w łuku Wisły, pobito, wzięto do niewoli lub rozproszone milionową armię polską. Żadna z polskich czynnych lub rezerwowych dywizyj, żadna z jej samodzielnych brygad itd. nie uszła temu losowi.

Tylko szczątki poszczególnych oddziałów zdołały uratować się ucieczką w kierunku mozarów wschodniej Polski przed natychmiastowym zniszczeniem. Tam ulegają oddziałom sowiecko-rosyjskim.

Z całej polskiej siły zbrojnej walczą obecnie nieznaczące resztki na beznadziejnym posterunku w Warszawie, Modlinie i na półwyspie Helskim. To, że jeszcze walczą, zawdzięczają wyłącznie oszczędzaniu ich przez nasze wojska i naszym względem na ludność polską.

Plan i przebieg operacji

Gdy już od wiosny 1939 r. mnożyły się znaki, że Polska, budując na zapewnionej jej obcej pomocy, w dążeniu do realizacji swych wysoce napiętych interesów narodowych nie cofnie się przed wojną z Rzeszą Niemiecką, usiłowano wyjaśnić w starannych badaniach prawdopodobne zamysły operacyjne Polski. Wrażenia z literatury polskiej i prasy codziennej dały łącznie z ujawnionymi tymczasem zarządzeniami wojskowymi komendy wojsk polskich przybliżony obraz zamiarów dowództwa polskiego.

W szeregu rozmów kanclerza Rzeszy z głównodowodzącymi armii, marynarki i lotnictwa, ich szefami sztabów i szefem Naczelnej Komendy Armii Niemieckiej przedyskutowano i wyjaśniono wpływające stąd dla niemieckich sił zbrojnych idee operacyjne.

Plany polskie

Śledzenie ogólnej i wojskowej literatury Polski dało obraz przyszłego rozwoju państwa polskiego, jaki urobił sobie polski prywatny i państwowy szowinizm. Żądania publicystyczne prasy codziennej, jak również krasomówcze wynurzenia polskich wojskowych wzmocniły te wynurzenia. Ujawniająca się w toku mobilizacji polskiej dyslokacja polskich sił zbrojnych mogła być uważana za ostatnie potwierdzenie tych zamysłów.

Polskie dowództwo nie doceniając niemieckich sił zbrojnych żywiło nadzieję, iż uda mu się ze względu na związanie poważnych sił niemieckich na zachodzie Rzeszy prowadzić na wschodzie co najmniej w pewnym zakresie wojnę ofensywną. Naczelną myślą było obsadzenie natychmiast Wolnego Państwa Gdańska, zaatakowanie z trzech stron Prus Wschodnich i zajęcie ich jak wyspy odciętej od reszty Rzeszy. W tym celu przeprowadzono następujące ugrupowanie sił:

Jedna grupa polska w obszarze na północ od Warszawy, równie nadająca się na zahamowanie grożącego ewentualnie ataku niemieckiego z Prus Wschodnich na Warszawę, jak i dość silną do przeprowadzenia własnego ataku. Ta grupa polska miała być osłaniana na prawym skrzydle znacznymi siłami, które mogły zagrażać ze wschodu Prusom Wschodnim, na lewym zaś przez bardzo silną armię w Korytarzu. Zadaniem armii korytarzowej było obsadzenie Wolnego Państwa Gdańska, aby po tym również z tej strony wystąpić z akcją ofensywną przeciw Prusom Wschodnim.

W celu koniecznego zabezpieczenia tych operacji na tyłach wystawiono w okolicy Poznania najsilniejszą grupę polską. Miała ona

w wypadku ataku niemieckiego na Korytarz zagrożić swymi przeważającymi siłami skrzydła tego ataku. Mogła jednak w każdej chwili pośpieszyć z pomocą rozlokowanej na południe od niej armii polskiej. Ze względu na swą siłę i rozstawienie frontowe na obszarze Poznańskiego zagrażała w ten sposób samą egzystencją swoją w głębokim flanku każdej niemieckiej akcji ofensywnej z środkowego Górnego Śląska i Pomorza. Polska armia południowa na przestrzeni Kraków—Lwów była według zapatrywań dowództwa polskiego dość silna dla ochrony ważnych terenów przemysłowych. Zależnie od przebiegu operacji mogłaby być przeznaczona jeszcze do dalszych akcji, czy to do niesienia bezpośredniej pomocy innym armiom polskim, czy też do ataku na ważny dla Niemiec górnośląski obszar przemysłowy.

(Dalszy ciąg nastąpi)

Rumunia i Słowacja przystąpiły do Paktu Trzech Mocarstw

(Dokończenie ze strony 1-szej)

Jestem szczęśliwy, że w tym tak ważnym momencie mogę wyrazić pozdrowienia narodu słowackiego wielkiemu narodowi niemieckiemu, jego zwycięskiej armii i zaprzyjaźnionym z nim Włochom i Japonii.

Następnie wygłosił krótkie przemówienie minister spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentrop.

Niemiecka łódź podwodna zatopiła 6 angielskich statków handlowych

Naczelna komenda armii niemieckiej komunikuje w niedzielę dnia 24 listopada: Jedna łódź podwodna zatopiła 6 uzbrojonych nieprzyjacielskich statków handlowych łącznej pojemności 29.100 br. t. rej. W nocy z 22 na 23 listopada podjęło niemieckie lotnictwo swe skuteczne loty odwetowe na Londyn, przy czym powtórnie zaatakowało przy użyciu licznych eskadr obiekty brytyjskiego przemysłu zbrojeniowego w Birmingham. Kilkaset samolotów zrzuciło w toku masowego ataku na tę miejscowość ponad 300 tys. kg bomb. W poświęceniu bomb raketowych i przy łunie pożarów dokładnie zaobserwowano zniszczenie szeregu ważnych obiektów fabrycznych. W toku dokonanego w wczesnych godzinach rannych dnia 23 listopada ataku powietrznego na zakłady broni w Gratham powstały tam liczne pożary. Następnie kierowały się bombowe ataki na Portland, Southampton, Portsmouth i inne ważne z wojennego punktu widzenia obiekty na terenie Anglii południowej. W poważnej mierze kontynuowane zakładanie min przed brytyjskimi portami. W ciągu dnia 23 listopada samoloty dokonujące zbrojnych lotów wywiadowczych zrzuciły bomby na Londyn. Większość brytyjskich samolotów, które w ciągu ostatniej nocy nadleciały nad tereny Rzeszy, nie mogąc osiągnąć swych celów z powodu niezwykle gwałtownej obrony artylerii przeciwlotniczej, zrzuciła swe bomby na wolne tereny. W pewnej niewielkiej miejscowości bomby spadły na domy, przy czym wiele osób cywilnych odniosło zranienie. Włoski korpus lotniczy zestrzelił w akcji 6 brytyjskich samolotów myśliwskich, tracąc jednocześnie dwa własne aparaty. Ponadto cztery brytyjskie samoloty bojowe zostały strącone przez niemieckie samoloty myśliwskie, zaś jeden samolot zestrzeliła artyleria przeciwlotnicza, wobec czego ogólne straty przeciwnika w dniu wczorajszym wyniosły 11 samolotów. Siedem niemieckich samolotów zaginęło.

Naloty za dnia i w nocy

Naczelna komenda armii niemieckiej komunikuje z soboty 23 listopada br. W nocy z 21 na 22 listopada kontynuowało niemieckie lotnictwo ataki odwetowe na Londyn, przy czym powtórnie zaatakowało Birmingham i Coventry, oraz Bristol i Southampton. W ciągu dnia trwały ataki na Londyn, Brighton i inne ważne obiekty wojenne. Na terenie Anglii środkowej bombardowały samoloty bojowe szereg lotnisk wznie-

cając pożary hangarów i schronów. Na terenie wybrzeża południowo-wschodniego wysp brytyjskich oraz w okolicy Lincoln obrzucono bombami obiekty komunikacyjne. W związku z atakiem na transporty konwojowane odniosły dwa statki transportowe poważne uszkodzenia wskutek eksplozji bomb. W nocy z 22 na 23 listopada zaatakowały brytyjskie samoloty teren Francji zachodniej i zachodnich Niemiec, przy czym obrzuciły bombami przede wszystkim dzielnice mieszkaniowe. Dzięki natychmiastowej akcji służby bezpieczeństwa oraz służby pomocniczej, niezwykle szybko udało się ugasić pożary strychowe. Zginęło siedem osób cywilnych, zaś około 20 osób odniosło zranienia. Artyleria przeciwlotnicza zestrzeliła jeden samolot nieprzyjacielski, jeden samolot własny zaginął.

Ofensywny włoski lot nad Malta

Włoski komunikat wojenny z niedzieli, 24 listopada. Na odcinku frontu greckiego nieprzyjacieli czynił daremne wysiłki szkolenia ruchom naszych wojsk, które odbywają się planowo. W okolicy wyspy Pantellaria zestrzeliły nasze samoloty myśliwskie samolot typu Blenheim, który spadł ogarnięty płomieniami. W przebiegu ofensywnego lotu nad Malta zmusiły nasze samoloty myśliwskie nieprzyjaciela do walki przy czym zestrzeliły one 6 nieprzyjacielskich samolotów, które spadły płonąć. Równocześnie jedna z naszych formacji bombowych zaatakowała porty lotnicze w Micabba i w Hal Far, przy czym zrzucono celne bomby. Wszystkie nasze samoloty powróciły. W rejonie morza Egejskiego zaatakowały nasze samoloty nieprzyjacielskie żaglowce płynące w okolicy wyspy Samos, bombardując je, skutkiem czego powstały na ich pokładach pożary. Nasze lekkie jednostki morskie zaatakowały ścigacz i kilka nieprzyjacielskich minerek, które otrzymały celne trafienia. Wszystkie nasze jednostki powróciły bez strat i uszkodzeń do swych baz. Nieprzyjacielskie oddziały wojsk pancernych zaatakowały miejscowość El Galo w Kenii, na terenie Afryki wschodniej. Odparto je ze stratami. Nasze samoloty myśliwskie zestrzeliły lecący nad Chisimaio nieprzyjacielski samolot wywiadowczy, którego załoga dostała się do niewoli. Nieprzyjacielskie lotnictwo obrzuciło bezskutecznie bombami okolicę Decamerę. Lotnictwo nieprzyjacielskie dokonało ataku nocnego na miasto Turyn oraz na Ligurię obrzucając je bombami, bombami zapalającymi i świetlnymi. Nie zanotowano ofiar w ludziach ani uszkodzeń.

Włoski atak na Roseires

Włoski komunikat wojenny z soboty. Na froncie greckim przeprowadzają nasze wojska planowo i z góry przewidziane ruchy celem zajęcia nowych pozycji. Nasze lotnictwo bombardowało szereg punktów nieprzyjacielskich pozycji bojowych, szczególnie na odcinku Corizy, obrzucając ponadto bombami drogowe punkty węzłowe, skupiska wojskowe i stanowiska nieprzyjacielskie. Wszystkie nasze samoloty powróciły. Na terenie Afryki wschodniej wyrządziło nieprzyjacielskie lotnictwo szkody w kilku miejscach w porcie Bomba. Natomiast naloty na Bardin i Derna nie spowodowały żadnych szkód. Jeden z naszych samolotów, o którym w czwartkowym komunikacie doniesiono jako o zaginionym, został znaleziony wraz z pilotem w obrębie naszych linii obronnych. Na terenie Afryki Wschodniej bombardowało nasze lotnictwo port lotniczy w Roseires, przy czym spowodowało zapalenie się jednego, oraz uszkodzenie drugiego samolotu typu Wellesley, znajdujących się na ziemi. Inne formacje lotnicze atakowały nieprzyjacielskie pozycje po przeciwnej stronie Gallabat, skutkiem czego powstał gwałtowny pożar, jak również Fort Sudan. Z pośród pięciu atakujących nieprzyjacielskich samolotów typu „Gloucester“ zestrzeliły nasze samoloty myśliwskie dwa aparaty, po czym wszystkie powróciły do swych baz wylotowych. Nieprzyjacielskie lotnictwo bombardowało miejscowość Cassalla, przy czym wzniciło pożar w budynku szpitala polowego. Nieprzyjacielskie eskadry lotnicze obrzuciły bombami miejscowość Bari (na terenie Włoch), przy czym trafione zostały przeważnie prywatne domy mieszkaniowe; zabita została 1 kobieta, zaś 5 osób, w tej liczbie 1 kobieta i 2 dzieci odniosło rany. Nikłe pożary zostały natychmiast ugasszone.

Ogłaszajcie się w „NOWYM CZASIE“

Nakład: 5000 egzemplarzy

Stan oblężenia w Turcji europejskiej

Rząd turecki w nocy na sobotę zarządził stan oblężenia szeregu powiatów nad granicą grecką i bułgarską oraz nad Dardanelami. Zarządzenie to wydane na razie na przeciąg jednego miesiąca, objęło tereny Stambułu, Kirkłareli, Edirne, Tekidag, Canakkale i Kocaele. Stan oblężenia rozciąga się również na wilejaty Adrianopol, Rodosto, Ismit i Czanokkalo. Pełnomocnikiem rządu dla przeprowadzenia tego zarządzenia został mianowany główny szef żandarmerii generał Ali Riza. Zarządzenie stanu oblężenia oznacza na razie jedynie przejęcie administracji cywilnej przez władze wojskowe. Zarządzenie to zostało wydane tymczasowo na przebieg jednego miesiąca.

Wiadomości potoczne

JĘDRZEJÓW

26. XI. 1940 r.

Powołując się na odezwę ogłoszoną w „Nowym Czasie“ nr 111 z dnia 8 listopada br., Powiatowa Rada Opiekuńcza przypomina, że na podstawie zezwolenia p. Starosty Powiatowego z dnia 30 października 1940 r. przeprowadzona zostanie w dniach 30 listopada i 1 grudnia br. w całym powiecie zbiórka w gotówce i naturze przez osoby do tego upoważnione na listy zaopatrzone numerem i pieczęcią R. O. P.

R. O. P. jeszcze raz zwraca się tą drogą do społeczeństwa z prośbą o poparcie zbiórki, gdyż od jej wyniku zależy pomoc dla najbardziej potrzebującej ludności, w szczególności spośród wysiedlonych.

Rada Opiekuńcza Pow. w Jędrzejowie.

Z żalu z powodu skałeczenia syna popełnił samobójstwo. Niedawno donosiliśmy o znalezieniu zwłok wiszących na drzewie w lesie mniszowskim gm. Złotniki nieznanego mężczyzny, będących już w rozkładzie. Obecnie ustalono, że denatem był wysiedleńiec z Poznańskiego, Michał Tomaszewski, który popełnił samobójstwo z żalu za nieumyślne skałeczenie w rękę swego dziecka. Tomaszewski mieszkał w Sudole gm. Przasław.

Kino „Bajka“. Odtąd przedstawienia w dni powszednie o godz. 17 i 19.30, w dni świąteczne o 14, 16, 18 i 20. W piątek i w sobotę przedstawienia dla Niemców.

WŁOSZCZOWA

Kradzież rowerów. Stefanowi Zbieniowi w Przyłuku gm. Secemin skradziono rower marki „Łucznik“. Takż rower skradziono Bolesławowi Sukowi z Lipin gm. Secemin.

KIELCE

Kradzież koni w majątku. Nieznani złodzieje skradli z folwarku majątku Ruszki gm. Morawie p. Heleny Zapalskiej klacz oraz 3 konie z uprzężą i bryczką. Na skutek pościgu policja odebrała klacz w Wierzbicy koło Sobkowa.

MIECHÓW

Rozbudowa Miechowa. Mimo nastania zimy na terenie miasta Miechowa rozpoczęto w dość szybkim tempie prace nad regulacją i rozbudową miasta w ogólnym znaczeniu. Plan przewiduje nowe ulice na peryferiach miasta, gdzie wyznaczone parcele doprowadza się obecnie do porządku. Nowe dzielnice przewidują ulice o dużej przestrzeni światła i estetycznym wyglądzie. W kilku punktach miasta doprowadza się do porządku nierówne tereny, w pobliżu zaś szpitala powiatowego wytycza się teren pod nową ulicę z wygodnym dostępem kołowym i pieszym do lecznicy. Plan przewiduje również rozbudowę szpitala, który po powiększeniu powiatu okazał się za szczupły.

KARTY i POCZTOWKI IMIENINOWE w wielkim wyborze poleca „Nowy Czas“ — Księgarnia — narożnik Pińczowskiej